

D O M

afsagt den 5. marts 2008 af Vestre Landsrets 3. afdeling
(dommerne C. Haubek, Würtzen og Erik P. Bentzen)
i ankesag V.L. B-1687-07

Part A A/S

(advokat Erik Dreyer, Tønder)

mod

Mårbæk Smede og VVS ved Part 1

(advokat Uffe Daus, Kolding).

Retten i Sønderborg har den 22. oktober 2007 afsagt dom i 1.
instans (BS 46-438/2006).

For landsretten har appellanten, Part A A/S, gentaget
sin påstand for byretten.

Indstævnte, Mårbæk Smede og VVS ved Part 1, har på-
stået dommen stadfæstet.

Appellantens krav fremkommer således:

1. Selvrisiko Tryg Forsikring	5.457,00 kr.
2. Forhøjet forsikringspræmie	99.800,00 kr.
3. Udgifter til fremmed vognmand	<u>69.724,80 kr.</u>
	174.981,80 kr.
Indstævntes anerkendte modkrav	<u>117.125,20 kr.</u>
	57.856,60 kr.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at han udlånte kranbilen, fordi indstævnte sagde, at det var hensigtsmæssigt at bruge den. Indstævnte havde tidligere lånt værktøj hos appellanten, men ikke køretøjer. Der var ingen aftale om en billigere timepris, når indstævnte kunne låne værktøj hos appellanten. Appellanten havde 4 indregistrerede biler med kran til kørsel på landevej. Medens kranbilen blev repareret, lejede de kun en kranbil i det omfang, de 3 tilbageværende kranbiler var optaget af andre opgaver. Man lægger i nogle tilfælde arbejdskøretøjerne aftenen før, arbejdet skal udføres.

Indstævnte har supplerende forklaret, at aftalen om den særlige og lavere timepris var indgået med Vidne 1's kompani. Han har tidligere i henhold til aftale med denne lånt kranbiler til udførelsen af entrepriser for appellanten. Der er 1½ ansatte i hans virksomhed, og han er ikke sikker på, at virksomheden vil kunne klare at udrede det af appellanten påståede beløb.

Appellanten har for landsretten vedrørende erstatningsgrundlaget gjort følgende gældende:

Appellanten har i første række gjort gældende, at indstævnte efter Danske Lovs 5-8-1 som låner over for appellanten som udlåner er erstatningsansvarlig som følge af, at den udlånte kranbil ikke blev tilbageleveret til appellanten i samme stand, som den blev udlånt, at indstævnte er erstatningsansvarlig for det tab, der er forårsaget af, at kranbilen ikke ved lånets ophør blev tilbageleveret appellanten i samme stand, som den blev udlånt, samt at dette tab kan opgøres

som i appellantens erstatningsopgørelse.

Appellanten har i anden række gjort gældende, at indstævnte ved sin brug af den lånte kranbil udviste culpøs adfærd i forbindelse med uheldet den 19. juli 2006, idet indstævnte ved uagtsomt forhold under kørslen kom ud i rabatten, at indstævnte er erstatningsansvarlig over for appellanten som ejer af den lånte kranbil for det tab, som den culpøse adfærd har forårsaget, samt at dette tab kan opgøres som i appellantens erstatningsopgørelse.

Appellanten har videre gjort gældende, at indstævntes erstatningsansvar hverken skal bortfalde eller nedsættes efter erstatningsansvarslovens § 24, stk. 1, da erstatningsansvaret ikke vil virke urimeligt tyngende for indstævnte, og da der heller ikke foreligger andre grunde, som gør det rimeligt at lade erstatningsansvaret bortfalde eller nedsætte. Appellanten har herved anført, at indstævnte ikke blot ved sin partsforklaring i landsretten har ført bevis for, at erstatningsansvaret vil virke urimeligt tyngende.

Indstævnte har for landsretten vedrørende erstatningsgrundlaget gjort følgende gældende:

Indstævnte har ikke bestridt, at han lånte kranbilen af appellanten, men indstævnte har gjort gældende, at bestemmelsen i Danske Lovs 5-8-1 ikke finder anvendelse på det aktuelle låneforhold, fordi appellantens udlån af kranvognen til indstævnte ikke skete i indstævntes interesse, men udelukkende eller i hvert fald overvejende i appellantens interesse.

Indstævnte har endvidere gjort gældende, at han ikke i for-

bindelse med uheldet med kranbilen handlede uagtsomt, idet der var tale om et hændeligt uheld, da kranbilens ene hjulpar kom ud i rabatten.

Indstævnte har i anden række vedrørende begge erstatningsgrundlag gjort gældende, at ingen af de 3 poster, som indgår i appellantens erstatningsopgørelse, vedrører udgifter for appellanten, som er forårsaget af henholdsvis den manglende tilbagelevering af den lånte kranbil i samme stand og den eventuelle uagtsomme adfærd fra indstævntes side i forbindelse med uheldet.

Indstævnte har i tredje række gjort gældende, at hans eventuelle erstatningsansvar skal bortfalde efter erstatningsansvarslovens § 24, dels fordi ansvaret på grund af hans og hans virksomheds økonomiske forhold vil virke urimeligt tyngende, dels fordi der foreligger ganske særlige omstændigheder, som gør det rimeligt, at erstatningsansvaret bortfalder.

Indstævnte har i fjerde række gjort gældende, at erstatningsansvaret skal nedsættes efter § 24.

Indstævnte har iøvrigt gjort gældende, at appellanten ikke har ført bevis for, at han vedrørende post 1 er påført et tab vedrørende selvriskoen, at han vedrørende post 2 er påført et tab vedrørende forhøjet forsikringspræmie, og at det har været nødvendigt for appellanten at leje en kran hos tredjemand.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Efter forklaringerne lægger landsretten til grund, at ind-

stævnte, hvis ikke han kunne låne appellantens kranbil, ville have lejet en tilsvarende kranbil med henblik på at udføre det arbejde, som han havde påtaget sig over for appellanten. Udgiften hertil ville have været viderefaktureret til appellanten, og appellanten havde på denne baggrund en interesse i, at indstævnte lånte kranbilen. Betingelserne for at pålægge indstævnte et objektivt erstatningsansvar efter Danske Lovs 5-8-1 er herefter ikke til stede.

Indstævnte har forklaret, at kranbilen blev beskadiget, da bilens ene hjulpar kom ned i en grøft, og at han, da han forsøgte på at få bilen op igen, kørte mod en overkørsel til en mark, hvorefter bilen tippede og væltede. Indstævnte har gjort gældende, at der var tale om et hændeligt uheld.

Der er ikke fremkommet nærmere oplysninger om, hvad der forårsagede, at indstævnte kørte i grøften med bilen. Appellanten har herefter ikke bevist, at indstævnte ved hændelsen handlede culpøst, og landsretten tager derfor indstævntes påstand om stadfæstelse til følge.

Appellanten skal til indstævnte betale sagsomkostninger for landsretten med i alt 20.000 kr., som udgør et passende beløb til indstævntes udgifter til advokatbistand. Landsretten har lagt vægt på parternes påstande, sagens forløb og dens udfald.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom stadfæstes.

Appellanten, Part A A/S, skal til indstævnte, Mårbæk Smede og VVS ved Part 1, betale sagens omkostninger

for landsretten med 20.000 kr.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

C. Haubek

Würtzen

Erik P. Bentzen